

294

To Biser.

Den første:

Slaatte=Jenten.

Den anden:

Nattergalen.

Pris 10 Dre.

Trondhjem.

Trykt og tilkjøbt hos J. L. Sundt.

Den første:

Slaatte-Jenten.

1. Hun voks op i Bladsen ved susende Skog,
Hvad Viljerne drømte, det vidste hun nok, Hun
vidste, hvad Fuglene i Lundene kvad, Og jevnt
var hun sorgfri og glad.

2. Og Aarene svinde; Fæstemand hun fit,
Hun lyste saa stolt i sin frigerste Skit, Hun
drøide ei længe, hun drøide ei alls, At smilende
favne hans Hals.

3. De skuld' sig ha' giftet, men Freden tog
Slut Mod Keiseren af Rusland drog Kongen
ud, Med Gustav den tredie drog Gutten afsted.
Da var han saa sorgfri og glad.

4. En Dag naar paa Aker'n hun Kornneget
bandt Da kom der et Bud ifra fremmede Land,
Bedst Bisen om Tingal blandt Jenterne lød,
Da sagdes det Gutten var død.

5. Hun stod der saa rørt blandt de vuggende
Aks, Hvor døde han, spurgte hun skjælvende straks,
Han værget sig mandigt i Røgernes Bad, Da
blev hun saa sorgfri og glad.

6. Og straks blandt Kam'rater paa grønnende
Eng Hun sagde, I Søstre, min brud'lige Seng
Jeg gjerne vil rede med Rugen i Fred I Hø-
stens den gyldne Tid.

7. Hun lagde sig siden og sovnede godt, Paa
Sengen hun bares i Stuen saa braadt Hun smilte
i Døden, hun hvistede rørt At aldrig saa's vak-
rere Høst.

8. Og Kamraterne sang paa den grønnskede
Grav: „O, slumre! vi holdt dig saa hjerteligt
af, Du bandt paa dit Kornband, din Bise du
kvad, Og atter var sorgfri og glad“.

Den anden:

Rattergalen.

Den Rattergal synger i Midnattens Stund
Om Elskov og Frihed og Glæder
Og henrykt tillytter opmærksomme Lund;
Hvor sødt, hvor fortryllet den kvæder;
Men snedige Fænger ei agter derpaa.
Hans Du staar kun til den at fange og faa;
:: D tænk paa den Rattergal, Piger! ::

Saa sætter han Snarer og Fælder for den,
— Ufskyldighed mistænker sjelden —

Forledet af hans Lokken den slagrer derhen,
Og snartlig han har den i Fælden;
Nu iler han skadefro hjem med sin Fangst,
Men ak! nu den Arme forstummer af Angst;
:: O tænk paa den Rattergal, Piger! ::

Saa sætter han den i forgyldende Bur,
I Tanke, den for ham skal kvæde;
Men Fængsel og Tvang er imod dens Natur,
Dens Sang er forbi — og dens Glæde.
O Piger! den Rattergal ligned og vi:
Vi trylle og fryde kun, naar vi er fri;
:: O Tænk paa den Rattergal, Piger! ::

